MAC · OD ZERA DO DZIAŁAJĄCEGO ASYSTENTA

Terminal. Pierwsze kroki.

Czarne okno, w którym nic nie miga i nic się samo nie klika. Wygląda groźnie, a robi dokładnie to, co mu napiszesz, i nic poza tym.

PO CO CI TO

Claude Code i Codex to asystenci AI, którzy pracują na Twoich plikach. Nie mają okienka z przyciskami: uruchamiasz je jednym słowem w terminalu, w folderze, nad którym mają pracować. To wszystko, do czego terminal jest tu potrzebny. **Nie uczysz się programowania.** Uczysz się otworzyć okno i wpisać w nim kilka rzeczy.

Uczciwie o tej godzinie: początek jest najtrudniejszy w całej tej historii. Instalacja bywa upierdliwa, komunikaty są po angielsku, coś może nie zadziałać za pierwszym razem. **Potem idzie z górki**, bo to robisz raz, a używasz codziennie.

Co jest w środku

3–7	Terminal od zera: co to jest, jak go otworzyć, siedem komend, ćwiczenie
8	Które narzędzie instalujesz: Claude Code czy Codex
9	Sprawdzenie: czego już nie musisz instalować
10	Node: pięć minut, które oszczędzają zacięcie w połowie drogi
11–12	Instalacja narzędzia, krok po kroku
13	Logowanie i pierwsze zadanie dla AI
14–15	Czego nie robimy i co zrobić, kiedy coś nie działa
16–17	Ściągawka do wydrukowania i sprawdzian

Co nas czeka

Pięć etapów. Trzy pierwsze zrobisz sama, przy dwóch ostatnich warto mieć chwilę spokoju

ETAP 1	ETAP 2	ETAP 3	ETAP 4	ETAP 5	ETAP 6
Otwierasz terminal 2 min	**Ćwiczysz 7 komend** 6 min	**Wybierasz narzędzie** 1 min	**Sprawdzasz, co masz** 2 min	**Instalujesz: Node i narzędzie** 15–20 min	**Pierwsze zadanie dla AI** 5 min

PIĘĆ ZASAD, KTÓRE OBOWIĄZUJĄ PRZEZ CAŁĄ TĘ GODZINĘ

- **Jeden krok naraz.** Robisz jedną rzecz, patrzysz, co się stało, dopiero potem następna. Nie wklejasz trzech komend pod rząd.
- **Ściana tekstu to normalne.** Po Enterze może się wysypać kilkadziesiąt linijek i pasek postępu. Tak ma być. Czekasz, aż wróci migający kursor.
- **Okno zawsze możesz zamknąć** i otworzyć nowe. Nic przez to nie zepsujesz i nic nie stracisz.
- **Nie zgadujemy.** Jak coś nie działa: zrzut ekranu albo cały tekst błędu, i piszesz do mnie. Bez zgadywania, co poszło nie tak.
- **Piętnaście minut na jednym kroku to limit.** Dłużej się nie szarpiemy, zmieniamy drogę. Na stronie 15 jest napisane jak.

Czego będziesz potrzebować

- **Płatnej subskrypcji** Claude (Pro lub Max) albo ChatGPT (Plus lub Pro). Na darmowym koncie te narzędzia nie działają. To jest warunek, nie moja rekomendacja.
- **Hasła do swojego Maca**, może być potrzebne raz, przy instalacji.
- **Internetu** i około godziny spokoju.

ETAP 1 Otwierasz terminal

A Co to właściwie jest

Na co dzień rozmawiasz z komputerem **klikając**: otwierasz Finder, szukasz folderu wzrokiem, klikasz dwa razy. Terminal to ta sama rozmowa, tylko **pisana**. Wpisujesz polecenie, wciskasz Enter, komputer je wykonuje.

To jak różnica między chodzeniem po sklepie i szukaniem półek a powiedzeniem sprzedawcy: „poproszę mąkę". Ten sam sklep, ta sama mąka. Inny sposób poproszenia. **Terminal to zwykły program**, jak Word czy przeglądarka. Samym otwarciem niczego nie zepsujesz.

TRZY RZECZY, KTÓRE ZDEJMUJĄ STRES

- **Nic się nie dzieje, dopóki nie naciśniesz Enter.** Możesz pisać, kasować, poprawiać. Komputer czeka.
- **Terminal nie zgaduje.** Jak czegoś nie rozumie, mówi „nie znam takiej komendy" i czeka dalej. Nie robi nic „na wszelki wypadek".
- **Nie zepsujesz komputera literówką.** Do zepsucia potrzeba konkretnych komend. Są na stronie 14, oznaczone na czerwono. Poza nimi jesteś bezpieczna.

Czego terminal nie robi: nie chodzi sam po internecie, nic sam nie instaluje, nic sam nie kasuje i nie wysyła. Jest bierny. Wykonuje jedną rzecz naraz, tę, którą mu napiszesz, i znowu czeka.

B Jak go otworzyć

1. Naciśnij jednocześnie ⌘ Command + spacja

   > Na środku ekranu pojawi się pole wyszukiwania.

2. Wpisz **terminal** i naciśnij Enter

   > Otworzy się okno z tekstem i migającym prostokątem. To jest terminal.

Co widzisz w tym oknie

kasia@MacBook-Kasi	Kto i na czym pracuje. Twoja nazwa użytkownika i nazwa komputera.
~	**W którym folderze teraz jesteś.** Znak ~ to Twój folder domowy, ten sam, który w Finderze ma ikonkę domku.
%	Koniec zaproszenia. Po tym znaku piszesz Ty. Migający prostokąt to kursor, tak samo jak w Wordzie.

Ta linijka nazywa się „znak zachęty”. Kiedy ją widzisz, terminal czeka na Ciebie i nic nie robi. Kiedy zniknie, pracuje. Kiedy wróci, skończył. To Twój jedyny wskaźnik „gotowe / w toku”.

C Jak wklejać do terminala

Tego będziesz używać przy instalacji, więc przećwicz to teraz

⌘ + C	**Kopiujesz** komendę stąd albo z rozmowy: zaznaczasz tekst myszką, potem ten skrót.
⌘ + V	**Wklejasz** do terminala. Klikasz najpierw w okno terminala, żeby było aktywne.
Enter	**Uruchamiasz.** Dopóki nie naciśniesz Entera, komenda tylko sobie leży w oknie i nic nie robi.

Komendy z tego PDF-a możesz zaznaczyć myszką i skopiować, to zwykły tekst, nie obrazek. **Kopiuj zawsze całą linijkę**, ze wszystkimi kropkami i ukośnikami. Terminal nie wybacza połowy komendy.

Trzy klawisze, które oszczędzają nerwy

Tab	**Dokończ za mnie.** Zacznij pisać nazwę folderu i naciśnij Tab, terminal dopisze resztę. Koniec z literówkami w długich nazwach.
↑ strzałka w górę	**Pokaż, co pisałam wcześniej.** Wraca do poprzednich komend. Nie przepisujesz niczego drugi raz.
Ctrl + C	**Przerwij to.** Twój hamulec bezpieczeństwa. Zatrzymuje wszystko, co się dzieje, i oddaje Ci znak zachęty.

⌘ + C to „kopiuj". Ctrl + C to „przerwij". Dwa różne klawisze, dwie różne rzeczy, i nic złego się nie stanie, jak pomylisz.

D Siedem komend, które wystarczą

Nie musisz ich pamiętać: na stronie 16 masz je na jednej kartce

PISZESZ	I DOSTAJESZ
`pwd`	**Gdzie ja właściwie jestem?** Wypisze pełną ścieżkę do folderu, w którym stoisz.
`ls`	**Co tu jest?** Lista plików i folderów w tym miejscu. Jak zajrzenie do folderu w Finderze.
`cd nazwa`	**Wejdź do folderu.** Odpowiednik podwójnego kliknięcia w ikonkę folderu.
`cd ..`	**Cofnij się o jeden folder wyżej.** Dwie kropki znaczą „piętro wyżej”.
`cd ~`	**Wróć do siebie**, do folderu domowego. Działa z każdego miejsca. Twój przycisk „reset”.
`open .`	**Pokaż mi to w Finderze.** Otworzy Finder dokładnie tam, gdzie stoisz. Kropka znaczy „tutaj”.
`clear`	**Posprzątaj ekran.** Czyści okno z napisów. Nic nie kasuje, tylko odgraca widok.

Jak czytać adres folderu

Kiedy zobaczysz `/Users/kasia/Desktop`, czytasz to od lewej jak drogę: **dysk** → **użytkownik kasia** → **pulpit**. Ukośnik to po prostu „w środku”. Ta sama droga, którą w Finderze przechodzisz klikając kolejne foldery.

WIELKIE LITERY

`Desktop` i `desktop` to dla terminala dwie różne rzeczy. Jak coś „nie istnieje”, a widzisz to na oczy, sprawdź wielkość liter. Albo użyj Tab.

SPACJE W NAZWACH

Folder „Moje pliki” to dla terminala dwie osobne rzeczy. Wpisz go w cudzysłowie: `cd "Moje pliki"`. Albo znów: Tab.

ETAP 2 Ćwiczenie na sześć minut

Zrób to raz przed instalacją. Nic tu nie da się zepsuć, te komendy tylko pokazują

1. Napisz `pwd` i naciśnij **Enter**.

   > Zobaczysz coś w rodzaju `/Users/kasia`. Właśnie zapytałaś komputer, gdzie stoisz, i odpowiedział.

2. Napisz `ls` i **Enter**.

   > Wypisze: Desktop, Documents, Downloads, Pictures... To te same foldery, które widzisz w Finderze. Tylko bez ikonek.

3. Napisz `cd Desktop` i **Enter**. (Wielka litera D ma znaczenie.)

   > Znak zachęty się zmieni: zamiast `~` pojawi się `~/Desktop`. Jesteś na pulpicie.

4. Napisz `ls` jeszcze raz.

   > Zobaczysz to, co masz na pulpicie. Ten sam pulpit, inne okno.

5. Napisz `open .`, spacja i kropka na końcu są ważne.

   > Otworzy się Finder z Twoim pulpitem. **To ten moment, w którym terminal przestaje być abstrakcją:** dwa okna, jedno miejsce.

6. Napisz `cd ~` i **Enter**.

   > Wróciłaś do punktu wyjścia. Zawsze możesz tak wrócić.

7. Naciśnij ↑ kilka razy, potem **Ctrl** + **C**.

   > Najpierw przewiną się Twoje poprzednie komendy. Potem Ctrl+C wyczyści linijkę i da nowy znak zachęty. Tak wygląda „anuluj".

To wszystko z terminala. Jeżeli te siedem kroków poszło, umiesz już wszystko, co potrzebne do instalacji. Reszta tej instrukcji to kopiowanie gotowych komend i czekanie.

ETAP 3 Które narzędzie instalujesz

Decyduje o tym jedna rzecz: za co już płacisz

MASZ SUBSKRYPCJĘ	INSTALUJESZ
Claude Pro albo Max	**Claude Code**, strona 11
ChatGPT Plus albo Pro	**Codex**, strona 12
Obie	**Claude Code**, na start prostszy i lepiej sobie radzi z tekstem
Żadnej płatnej	Tu się zatrzymujemy. Na darmowym koncie żadne z nich nie zadziała. Zdecyduj, którą wykupujesz. Obie kosztują podobnie, około 20 dolarów miesięcznie.

Czym one w ogóle są

To ten sam model, z którym rozmawiasz w przeglądarce, tylko wpuszczony do konkretnego folderu na Twoim komputerze. Dzięki temu może **czytać Twoje pliki, tworzyć nowe i poprawiać istniejące**, zamiast odpisywać w okienku czatu.

Różnica jest jak między konsultantką, której opowiadasz o firmie przez telefon, a asystentką, która siedzi obok i ma dostęp do segregatora.

ZANIM ZAINSTALUJESZ

Sprawdź, na które konto jesteś zalogowana w przeglądarce. Przy logowaniu narzędzie otworzy przeglądarkę i zaloguje Cię **tym kontem, które ma otwartą sesję**. Jeśli masz kilka kont (prywatne, firmowe, klientki), wyloguj się teraz ze wszystkich poza tym z subskrypcją. To najczęstsza przyczyna „zainstalowałam, a mówi, że nie mam dostępu".

ILE TO POTRWA

Sama instalacja to jedna komenda i około dwóch minut. Reszta czasu z etapu 4 to logowanie i ewentualne poprawki, jeśli coś nie pójdzie za pierwszym razem. **Nie ma w tym nic wstydliwego, u mnie też nie zawsze idzie gładko.**

ETAP 4 Sprawdź, co już masz

Dwie minuty, zero instalowania. Robimy to po to, żeby nie wgrywać na komputer niczego, czego nie potrzebujesz

1 Sprawdź, czy narzędzia przypadkiem już nie masz. Wpisz to, co wybrałaś na poprzedniej stronie:

JEDNO Z DWÓCH

```
claude --version
```

albo

```
codex --version
```

> Numer wersji = **masz już zainstalowane, instalację pomijasz** i przechodzisz na stronę 13. `command not found` = nie masz, idziesz dalej. Tak czy siak: nic się nie zepsuło, to komenda, która tylko pyta.

2 Sprawdź, czy masz Node (silnik, na którym chodzi wiele narzędzi z terminala):

SPRAWDZENIE

```
node --version
```

> Zapamiętaj wynik albo zrób zrzut ekranu. Co z niego wynika, znajdziesz w tabelce niżej.

WYNIK SPRAWDZENIA NODE	CO ROBISZ
`numer, np. v22.14.0`	**Node masz i nie instalujesz nic więcej.** Pomijasz stronę 10 i idziesz prosto do instalacji narzędzia: strona 11 albo 12.
`command not found`	**Nie masz Node. Instalujesz go teraz, strona 10.** Do samej instalacji narzędzia zwykle nie jest potrzebny, ale do pracy już tak. Pięć minut teraz oszczędza zacięcie w połowie pierwszego zadania.

Po co to sprawdzenie

Żeby nie instalować dwa razy tego samego. Jeśli Node albo samo narzędzie już masz, pomijasz cały krok i oszczędzasz kwadrans. Sprawdzenie niczego nie zmienia na komputerze, obie komendy tylko pytają.

ZANIM PRZEJDZIESZ DALEJ

Zrób zrzut ekranu tego okna z wynikami obu komend. Jeśli coś potem nie zagra, ten jeden obrazek odpowiada na połowę pytań, które bym Ci zadała.

ETAP 5 · KROK 1 Z 2

Node: instalujesz raz i masz spokój

KIEDY TO ROBISZ

Teraz, jeśli sprawdzenie ze strony 9 pokazało, że Node nie masz. Jeśli pokazało numer wersji, przeskakujesz od razu na stronę 11 albo 12. Nie instalujesz drugi raz czegoś, co już jest.

Node to darmowy silnik, na którym uruchamia się większość narzędzi z terminala. Sam nic nie robi i nic nie wyświetla, jest jak prąd w gniazdku. **Do samej instalacji narzędzia zwykle nie jest potrzebny, do pracy już tak**. Pierwsza osoba przechodząca tę instrukcję zainstalowała Codex bez niego i zacięła się dopiero na pierwszym zadaniu. Dlatego stawiamy go teraz: pięć minut na spokojnie zamiast szukania ratunku w środku roboty.

1. Wejdź na **https://nodejs.org** i pobierz wersję oznaczoną **LTS**.

   > Pobierze się zwykły plik instalacyjny `.pkg`, jak przy każdym innym programie na Maca.

2. Otwórz pobrany plik i przejdź instalację: „dalej, dalej, zainstaluj”.

   > Instalator **poprosi o hasło do Twojego Maca**. To normalne, tak działa każda instalacja programu systemowego. Wpisujesz hasło, którym logujesz się do komputera.

3. **Zamknij terminal i otwórz nowy**, potem sprawdź obie rzeczy:

   DWIE KOMENDY, JEDNA PO DRUGIEJ

   ```
   node --version
   potem
   npm --version
   ```

   > Obie mają pokazać numer wersji. **Dwa numery = gotowe.** `npm` przyszedł razem z Node, to on stoi za drogą zapasową, gdyby główny instalator zawiódł.

4. **Gotowe.** Idziesz na stronę 11 albo 12 zainstalować narzędzie. A gdyby główny instalator zawiódł, droga zapasowa zadziała od ręki, bo Node już masz.

DLACZEGO AKURAT LTS

Na stronie Node są dwa przyciski. **LTS** to wersja stabilna, ta, którą bierzesz. **Current** jest dla osób lubiących nowinki: nie potrzebujesz jej, a potrafi robić niespodzianki.

ETAP 5 · KROK 2, WARIANT A

Instalujesz Claude Code

Dla subskrypcji Claude Pro albo Max

1 Skopiuj tę linijkę w całości i wklej do terminala (⌘ + V), potem Enter:

INSTALACJA CLAUDE CODE · MACOS

```
curl -fsSL https://claude.ai/install.sh | bash
```

> Poleci ściana tekstu, może być pasek postępu. Trwa to od kilkunastu sekund do dwóch minut. **Czekasz, aż wróci znak zachęty.**

2 **Zamknij okno terminala i otwórz nowe.** (⌘ + Q, potem ⌘ + spacja → terminal)

> Nowe okno zna nowo zainstalowane programy. Stare jeszcze nie, dlatego ten krok nie jest opcjonalny.

3 Sprawdź, czy się udało. Napisz i naciśnij Enter:

SPRAWDZENIE

```
claude --version
```

> Powinien wyskoczyć numer wersji, na przykład `2.1.211 (Claude Code)`. **Jakikolwiek numer = sukces.** Jeśli widzisz `command not found`, patrz droga zapasowa niżej.

Droga zapasowa, jeśli instalacja nie przeszła

Node masz już ze strony 10, więc zostaje jedna komenda. Zamknij terminal, otwórz nowy i wklej:

DROGA ZAPASOWA PRZEZ NPM

```
npm install -g @anthropic-ai/claude-code
```

Potem znowu `claude --version`. **Nie dopisuj do tej komendy słowa `sudo`**, nawet jeśli internet Ci to podpowie. Robi więcej szkody niż pożytku.

Oficjalna instrukcja, gdyby coś się nie zgadzało: **code.claude.com/docs/en/setup** · komendy sprawdzone 01.09.2026.

ETAP 5 · KROK 2, WARIANT B

Instalujesz Codex

Dla subskrypcji ChatGPT Plus albo Pro. Jeśli instalowałaś Claude Code, tę stronę pomijasz

1. Skopiuj tę linijkę w całości i wklej do terminala (⌘ + V), potem **Enter**:

```
INSTALACJA CODEX · MACOS
curl -fsSL https://chatgpt.com/codex/install.sh | sh
```

> Ściana tekstu, pasek postępu, od kilkunastu sekund do dwóch minut. Czekasz na znak zachęty.

2. **Zamknij okno terminala i otwórz nowe.**

> Ten sam powód co przy Claude: nowe okno widzi nowo zainstalowane programy.

3. Sprawdź, czy się udało:

```
SPRAWDZENIE
codex --version
```

> Powinien pokazać numer wersji. Jakikolwiek numer = sukces.

Droga zapasowa, jeśli instalacja nie przeszła

Tak samo jak przy Claude. Node już masz, więc zostaje jedna komenda. Zamknij terminal, otwórz nowy i wklej:

```
DROGA ZAPASOWA
npm install -g @openai/codex
```

Bez `sudo` na początku, nawet jeśli internet podpowiada inaczej.

Oficjalna instrukcja: **learn.chatgpt.com/docs/codex/cli** · komendy sprawdzone 01.09.2026.

DLACZEGO WKLEJASZ KOMENDĘ, PRZED KTÓRĄ SAMA CIĘ OSTRZEGAM

Na stronie 14 przeczytasz, żeby nie wklejać komend z internetu. Te dwie ze stron 10 i 11 są wyjątkiem i warto wiedzieć dlaczego: **adres w środku prowadzi do oficjalnej domeny producenta**: `claude.ai` i `chatgpt.com`. Nie do skróconego linku, nie do przypadkowego bloga. To jest dokładnie ta rzecz, którą sprawdzasz, zanim cokolwiek wkleisz: **czy adres należy do firmy, której ufasz.**

ETAP 6

Logowanie i pierwsze zadanie

1. Zrób sobie pusty folder do testów i od razu do niego wejdź. Wklej całą linijkę:

TWORZY FOLDER TEST-AI I WCHODZI DO NIEGO

```
mkdir ~/test-ai && cd ~/test-ai
```

> Nic się nie wypisze, i dobrze. Znak zachęty zmieni się na `~/test-ai`: folder powstał i w nim stoisz. Pusty folder, żeby asystent nie miał dostępu do niczego Twojego.

2. Uruchom narzędzie, wpisz jego nazwę i **Enter**:

JEDNO Z DWÓCH: TO, CO INSTALOWAŁAŚ

```
claude
albo
codex
```

> Otworzy się przeglądarka ze stroną logowania. Zaloguj się kontem z subskrypcją i zatwierdź dostęp.

3. Wróć do terminala.

> Zamiast znaku zachęty zobaczysz **pole do pisania**. To już rozmowa z asystentem, piszesz normalnie, po polsku.

4. Napisz pierwsze zadanie, dokładnie to:

TWOJA PIERWSZA PROŚBA DO ASYSTENTA

```
Stwórz plik hello.txt z tekstem: Działam!
```

> Asystent napisze, co zamierza zrobić, i **poprosi Cię o zgodę** na utworzenie pliku. Potwierdzasz. Potem powie, że gotowe. **Wyskoczył błąd ze słowem `node` albo `npm`?** Instalacja była dobra, brakuje silnika. Strona 10, pięć minut, wracasz tutaj.

5. Zakończ rozmowę: `/exit` (Codex: **Ctrl** + **C** dwa razy). Potem sprawdź na własne oczy:

POKAŻ MI TEN FOLDER W FINDERZE

```
open .
```

> W Finderze zobaczysz **hello.txt**, w środku „Działam!". **Ten plik napisała AI na Twoim komputerze**. To cały mechanizm, na którym opiera się reszta.

Zrobione. Masz działające narzędzie, to dopiero kluczyk, nie samochód. Prawdziwa praca zaczyna się, gdy otworzysz je w folderze swojej firmy.

Czerwone lampki

Krótka lista rzeczy, których po prostu nie robimy

ZASADA NUMER JEDEN

Nie wklejaj do terminala komendy, której nie rozumiesz i której adresu nie rozpoznajesz, nawet jeśli znalazłaś ją w poradniku, na forum albo dostałaś od AI.

Terminal wykonuje wszystko, co mu każesz, bez pytania „czy na pewno". Wklejona z internetu jedna linijka może w sekundę skasować folder albo wysłać coś w świat. **To jest jedyne realne ryzyko w całej tej instrukcji**, i całe leży po stronie wklejania, nie pisania.

Cztery komendy, przy których się zatrzymujesz

`sudo`	„Zrób to z uprawnieniami administratora". Zdejmuje zabezpieczenia. Poprosi o hasło do komputera.
`rm`	Kasuje pliki. **Bez kosza.** Nie da się cofnąć.
`rm -rf`	Kasuje całe foldery z zawartością, bez pytania i bez kosza. Najbardziej niebezpieczna komenda, jaką spotkasz.
`curl … | bash` z nieznanej domeny	„Pobierz coś z internetu i od razu uruchom". Bezpieczne wtedy i tylko wtedy, gdy adres należy do producenta, jak na stronach 11 i 12.

Czego nigdy nie wpisujesz do terminala

- **Haseł**, poza jednym wyjątkiem opisanym niżej.
- **Kluczy API i tokenów** (długie ciągi typu `sk-…`). Zostają w historii terminala i w logach.
- **Kodów z SMS-a i danych karty.**
- **Danych klientów.**

TO NIE JEST AWARIA

Kiedy terminal poprosi o hasło do komputera, **podczas pisania nie zobaczysz nic**, ani kropek, ani gwiazdek. Kursor stoi w miejscu. To celowe zabezpieczenie, nie zawieszenie. Piszesz na ślepo i naciskasz Enter.

Kiedy coś nie działa

Czerwony napis to nie awaria. To zdanie „nie rozumiem” albo „nie ma tu tego pliku”

WIDZISZ	CO TO ZNACZY I CO ZROBIĆ
`command not found`	**Nie znam takiego słowa.** Literówka albo program, którego jeszcze nie ma. Po instalacji: czy zamknęłaś i otworzyłaś terminal na nowo? To naprawia większość takich przypadków.
`No such file or directory`	**Nie ma tu czegoś takiego.** Jesteś w innym folderze, niż myślisz. Napisz `pwd`, żeby sprawdzić gdzie, i `ls`, żeby zobaczyć, co tu jest.
`Permission denied`	**Nie masz tu dostępu.** Zwykle folder systemowy. Nie forsuj przez `sudo`, cofnij się (`cd ~`) i napisz do mnie.
`Invalid API key · Please run /login` · komunikat o braku dostępu	**Zalogowałaś się nie tym kontem** albo konto nie ma subskrypcji. Wyloguj się w przeglądarce ze wszystkich kont poza właściwym i uruchom narzędzie jeszcze raz.
`błąd ze słowem node albo npm przy pracy asystenta`	**Brakuje Node.** Narzędzie zainstalowało się bez niego, ale do pracy go potrzebuje. Pominięta strona 10. Zajmuje pięć minut. Nie jest to Twój błąd ani zła instalacja.
`Nic się nie dzieje, znak zachęty nie wraca`	**Coś się wykonuje albo terminal czeka na Twoją odpowiedź.** Przy instalacji odczekaj spokojnie dwie minuty. Dopiero potem Ctrl + C.

Jak poprosić o pomoc, żeby dostać ją od razu

Wyślij mi trzy rzeczy. Nie dwie, nie „coś nie działa”:

- **Zrzut ekranu** całego okna terminala **albo** skopiowany **cały** tekst błędu, nie sam pierwszy wers.
- **Jedno zdanie: co zrobiłaś tuż przed.** „Wkleiłam komendę ze strony 11 i nacisnęłam Enter”.
- **Na którym kroku** i której strony jesteś.

Zrzut ekranu na Macu: ⌘ + Shift + 4, potem zaznaczasz obszar myszką. Ląduje na pulpicie.

REGUŁA PIĘTNASTU MINUT

Jeśli tkwisz na jednym kroku dłużej niż kwadrans, **przestań próbować**. Zrób zrzut ekranu, zapisz, na czym stanęłaś, i odpisz mi na maila, którym dostałaś tę instrukcję. Zmienimy drogę: jest jeszcze instalacja przez Node, jest drugie narzędzie. Szarpanie się po nocy niczego nie przyspiesza, a zniechęca skutecznie.

DO WYDRUKOWANIA · JEDNA KARTKA

Ściągawka

Komendy

`pwd`	gdzie jestem
`ls`	co tu jest
`cd nazwa`	wejdź do folderu
`cd ..`	poziom wyżej
`cd ~`	do siebie, reset
`open .`	pokaż w Finderze
`clear`	wyczyść ekran

Klawisze

Tab	dokończ nazwę
↑	poprzednia komenda
Ctrl + C	przerwij wszystko
⌘ + V	wklej
⌘ + Q	zamknij terminal

Instalacja w trzech linijkach

Node (jeśli brak)	nodejs.org → przycisk **LTS** → instalator „dalej, dalej”
Claude Code	`curl -fsSL https://claude.ai/install.sh | bash`
Codex	`curl -fsSL https://chatgpt.com/codex/install.sh | sh`
Potem	nowe okno terminala → `claude --version` albo `codex --version` → numer wersji = działa

STOP

Komenda z internetu, której adresu nie rozpoznajesz · `sudo` · `rm` · `rm -rf` · hasła · klucze API · dane klientów. Zamiast zgadywać: Ctrl + C, zrzut ekranu, wyślij do Ani.

OSTATNIA STRONA

Sprawdzian

ODHACZ, CO SIĘ UDAŁO

- [ ] otworzyłam terminal i zrobiłam ćwiczenie ze strony 7
- [ ] wiem, którą mam subskrypcję i co instaluję
- [ ] zrobiłam sprawdzenie ze strony 9 i wiem, czy mam Node
- [ ] jeśli nie miałam Node: zainstalowałam go ze strony 10, przed narzędziem
- [ ] instalacja przeszła, `--version` pokazało numer
- [ ] zalogowałam się właściwym kontem
- [ ] powstał plik `hello.txt` z tekstem „Działam!”
- [ ] jeśli coś nie wyszło: mam zrzut ekranu i wiem, na czym stanęłam

Miejsce na notatki

Na czym stanęłam, co dokładnie pisało na ekranie, o co chcę zapytać:

Jeśli chcesz pójść dalej

Ta instrukcja uruchamia narzędzie. Zbudowanie własnej asystentki AI, która zna Twoją firmę i pracuje na Twoich zasadach, to **wdrożenie asystentki AI**: trzy spotkania na żywo, w grupie albo indywidualnie. Szczegóły i najbliższy termin: **aniabaranska.pl/twoja-asystentka.html**

Na koniec jedno. Nikt nie przechodzi tej drogi gładko za pierwszym razem, ani ja, ani osoby, które robią to zawodowo. Jedyna różnica polega na tym, że one wiedzą, że zacinanie się jest normalną częścią roboty, a nie dowodem, że się nie nadają.